

A TANÁCS 1354/2008/EK RENDELETE

(2008. december 18.)

az egyes Indiából származó grafitelektróda-rendszerek importjára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 1628/2004/EK rendelet módosításáról és az egyes Indiából származó grafitelektróda-rendszerek importjára vonatkozó végleges dömpingvám kivetéséről szóló 1629/2004/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet), és különösen annak 15. és 19. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

I. Előzetes vizsgálat és meglévő intézkedések

- (1) A Tanács az 1628/2004/EK rendelettel ⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki a következő grafitelektródák importjára: elektromos kemencékben használatos, sűrűsége 1,65 g/cm³ vagy annál nagyobb és elektromos ellenállása 6,0 µΩ vagy annál kisebb, a 8545 11 00 KN-kód alá eső és az ilyen elektródákhoz használt érintkezők, amelyek a 8545 90 90 KN-kód alá esnek, akár részegységként importálták, akár különállóan, és Indiából származnak. A rögzített vámtétel 7,0 % és 15,7 % között mozog azon egyedileg megnevezett exportőrök esetében, amelyeknél a más exportőröktől származó behozatalokra a maradvány vámtétel 15,7 %.

- (2) Ezzel egy időben az 1629/2004/EK rendelettel ⁽³⁾ a Tanács ugyanezen, Indiából származó termékek behozatalára végleges dömpingvámot vetett ki.

II. Részleges időközi felülvizsgálat indítása

- (3) A végleges kiegyenlítő vám kivetését követően India kormánya (az indiai kormány) előterjesztette, hogy a

két támogatási rendszer (a Vámjogosultsági Betétkönyvi Rendszer, valamint a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza szerinti jövedelemadó-mentesség) körülményei megváltoztak, és hogy e változások tartós jellegűek. Azzal érveltek, hogy a támogatás szintje valószínűsíthetően csökkent, és így a részben ezekre a rendszerekre létrehozott intézkedéseket felül kell vizsgálni.

- (4) A Bizottság megvizsgálta az indiai kormány által benyújtott bizonyítékot, és úgy ítélte meg, hogy ennek alapján indokolt a szubvencióellenes alaprendelet 19. cikkének rendelkezései szerinti felülvizsgálat megindítása. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítéssel ⁽⁴⁾ hivatalból megindította a hatályban lévő rendelkezések részleges időközi felülvizsgálatát.

- (5) A részleges időközi felülvizsgálat keretében indított vizsgálat célja, hogy felmérje az olyan vállalatokra vonatkozó meglévő intézkedések folytatásának, megszüntetésének vagy módosításának szükségességét, amelyek az egyik vagy mindkét megváltozott támogatási rendszer kedvezményeiből részesültek, és amely vállalatokra vonatkozóan más rendszerek tekintetében a vizsgálat megindításáról szóló értesítés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban elegendő bizonyíték állt rendelkezésre.

III. Vizsgálati időszak

- (6) A vizsgálat a 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: a felülvizsgálati időszak) terjedt ki.

IV. A vizsgálat során érintett felek

- (7) A Bizottság a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról hivatalosan értesítette az indiai kormányt, a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben felsorolt két indiai exportáló gyártót, valamint a közösségi gyártókat. Az érdekelt feleknek lehetőségük volt álláspontjuk írásbeli kifejtésére és szóbeli meghallgatás kérésére. A felek által benyújtott írásbeli és szóbeli észrevételeket mérlegelték, és adott esetben figyelembe vették.

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 295., 2004.9.18., 4. o.

⁽³⁾ HL L 295., 2004.9.18., 10. o.

⁽⁴⁾ HL C 230., 2007.10.2., 9. o.

(8) A Bizottság kérdőíveket küldött a két együttműködő exportáló gyártónak és az indiai kormánynak. Mindkét együttműködő exportáló gyártó és az indiai kormány is válaszolt.

(9) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a támogatás megállapításához szükségesnek ítélt. A következő érdekelt felek hivatalaiban, illetve telephelyein tettek ellenőrző látogatást:

1. az indiai kormány

— az indiai kereskedelmi minisztérium, Új-Delhi

2. indiai exportáló gyártók

— Graphite India Limited (GIL), Kolkatta

— Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida

V. Közzététel és az eljárással kapcsolatos észrevételek

(10) Az indiai kormány és a többi érdekelt fél tájékoztatást kapott azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján javasolni akarták a két indiai együttműködő gyártóra alkalmazandó vámtétel módosítását, valamint a szóban forgó részleges időközi felülvizsgálatban nem együttműködő egyéb vállalatokra vonatkozó meglévő intézkedések fenntartását. Emellett kellő időt kaptak észrevételeik megtételére. Valamennyi benyújtott dokumentumot és észrevételt a következőkben foglaltaknak megfelelően kellően figyelembe vettek.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(11) A felülvizsgálattal érintett termékek megegyeznek az 1628/2004/EK rendelettel érintett termékekkel, azaz olyan grafit-elektroda-rendszerekkel, amelyek elektromos kemencékben használatosak, sűrűségük $1,65 \text{ g/cm}^3$ vagy annál nagyobb és elektromos ellenállásuk $6,0 \mu\Omega$ vagy annál kisebb, a 8545 11 00 KN-kód alá sorolják őket, valamint az ilyen elektródákhoz használt érintkezők, amelyek a 8545 90 90 KN-kód alá esnek, akár részegységként importálták, akár különállón, és Indiából származnak.

C. SZUBVENCÍÓK

I. Bevezetés

(12) Az alábbi rendszerek vizsgálatára, amelyek állítólagosan szubvenciók odaítélésével járnak, az indiai kormány által és az együttműködő exportáló gyártók által benyújtott információk, valamint a Bizottság kérdőívére adott válaszok alapján került sor:

a) (a korábban előzetes engedélyezési rendszer néven ismert) előzetes meghatalmazási rendszer;

b) Vámjogosultsági Betétkönyvi Rendszer;

c) beruházási javak exportösztönzési rendszere;

d) jövedelemadó-mentesség;

e) Madhya Pradesh állam által nyújtott, a villamos energiát terhelő adó alóli mentesség.

(13) A fenti a)–c) pontban megjelölt rendszerek az 1992. évi (1992. évi 22. számú) külkereskedelmi (fejlesztési és szabályozási) törvényen alapulnak, amely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény feljogosítja az indiai kormányt, hogy értesítéseket adjon ki az export- és importpolitikával kapcsolatban. Ezeket az „Export- és importpolitika” című dokumentumok foglalják össze, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium ötévente ad ki és rendszeresen frissít. Ebben az esetben a felülvizsgálati időszak szempontjából egyetlen export- és importpolitikai dokumentum bír jelentőséggel: a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó dokumentum (a továbbiakban: a 2004–2009-es EXIM-politika). Ezenfelül az indiai kormány a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó eljárási kézikönyv I. kötetében (a továbbiakban: a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötet) is meghatároz olyan eljárásokat, amelyek a 2004–2009-es EXIM-politikát szabályozzák. Az eljárási kézikönyvet szintén rendszeresen frissítik.

(14) A fenti d) pontban megjelölt jövedelemadó-mentességi rendszer a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvényen alapul, amelyet évente módosít a költségvetésről szóló törvény.

(15) A fenti e) pontban megjelölt villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszer a villamos energiát terhelő adóról szóló 1949. évi Madhya Pradesh-i törvény 3-B. szakaszán alapul.

(16) A szubvencióellenes alaprendelet 11. cikkének (10) bekezdésével összhangban a Bizottság további konzultációkra kérte fel az indiai kormányt mind a megváltozott, mind a változatlan rendszerek tekintetében, hogy az állítólagos rendszerekkel kapcsolatban tisztázza a tényleges helyzetet, és kölcsönösen elfogadott megoldást érjen el. E konzultációkat követően, és az adott rendszerekkel kapcsolatos kölcsönösen elfogadott megoldás hiányában a Bizottság mindezeket a rendszereket belefoglalta a támogatás vizsgálatába.

II. Konkrét rendszerek

1. Előzetes meghatalmazási rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS)

a) Jogalap

- (17) A rendszer részletes leírása a 2004–2009-es EXIM-politika 4.1.1–4.1.14. bekezdésében és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.1–4.30. fejezetében található. Az előző felülvizsgálat során – amelynek következtében a 1628/2004/EK rendelet kivetette a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vámot –, ennek a rendszernek az elnevezése előzetes engedélyezési rendszer volt.

b) Jogosultság

- (18) Az AAS hat alrendszerből áll, amelyek részletesebb ismertetése az alábbiakban található. Ezen alrendszerek többek között a jogosultság hatókörét illetően is eltérőek. A tényleges exportra szóló AAS-re és az éves igényre szóló AAS-re a támogató gyártókhoz „kötött” gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak. A végső exportőr részére szállító gyártó exportőrök köztes szállításaik vonatkozásában jogosultak AAS-re. Azok a fővállalkozók, amelyek a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. bekezdésében említett „kváziexport” kategóriák, mint például az exportorientált egységek beszállítói, jogosultak a kváziexportra vonatkozó AAS-re. Végül a gyártó exportőrök közbenső beszállítói az előzetes felszabadítási megbízásra (Advance Release Order, ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditívra vonatkozó alrendszerek alapján „kváziexport” után járó kedvezményekre jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (19) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

i. *Tényleges (fizikai) export*: Ez a fő alrendszer. Az alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártásához. A „fizikai” jelző ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India területét. Az engedély meghatározza az importtámogatást és az exportkötelezettséget, beleértve az exporttermék fajtáját is.

ii. *Éves igény*: Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékhez, hanem egy szélesebb termékcsoporthoz (például vegyi és kapcsolódó termékek) kapcsolódik. Az engedély jogosultja – a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig – vámmentesen hozhat be bármely alapanyagot az adott termékcsoportba tartozó bármely termék gyártásához. Az adott termékcsoportba tartozó és az említett vámmentes alapanyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja.

iii. *Közbenső szállítások*: Ez az alrendszer azokat az eseteket fedi le, amikor két gyártó szándékozik ugyanazt az exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A gyártó exportőr állítja elő a köztes terméket. Az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból igénybe veheti az AAS-t a közbenső szállításokra. A végső exportőr befejezi a gyártást, és köteles a készterméket exportálni.

iv. *Kváziexport*: Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. szakaszának b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevőkategóriák részére „kváziexportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen importálja. Az indiai kormány szerint a kváziexport azokra az ügyletekre vonatkozik, amelyekben a szállított áruk nem hagyják el az országot. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve, hogy az árut Indiában állítják elő. Ide tartozik például az exportorientált egységek vagy a különleges gazdasági övezetben található vállalatok számára történő áruszállítás.

v. *Előzetes felszabadítási megbízás (Advance Release Order, ARO)*: Az előzetes engedély jogosultjának, amennyiben közvetlen behozatal helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van arra, hogy azt az ARO-k ellenében szerezze be. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-ként érvényesítik, és a bennük meghatározott tételek szállításakor átruházzák azt a szállítóra. Az ARO átruházása a belföldi szállítót a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében meghatározott kváziexport-kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére) jogosítja fel. Az ARO-rendszer az adókat és vámokat a szállítónak téríti vissza, ahelyett, hogy ezeket vámvisszatérítés/-visszafizetés formájában a végső exportőrnek térítené vissza. Az adók/vámok visszatérítése a belföldi alapanyagokra és az importált alapanyagokra egyaránt igénybe vehető.

vi. *Fedezett belföldi akkreditív*: Ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra terjed ki. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényteleníti. A belföldi szállító jogosult lesz a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében említett kváziexport kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).

- (20) Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgált időszakban az egyik együttműködő exportőr az első alrendszer, azaz az AAS keretében bonyolított tényleges export alapján kapott engedményeket. Ezért nem szükséges a fennmaradó alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.
- (21) Azt követően, hogy az 1628/2004/EK rendelet előírta a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vámot, az indiai kormány módosította az AAS-re vonatkozó ellenőrzési rendszert. Konkrétan: az indiai hatóságok általi ellenőrzési célokra az előzetes engedély jogosultja – meghatározott formátumban – jogilag köteles fenntartani „a vámmentesen importált/belföldön beszerzett áruk fogyasztásának és felhasználásának valóságát és megfelelő nyilvántartását” (a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.26., 4.30. fejezete és 23. függeléke), azaz a tényleges fogyasztási nyilvántartást. Ezt a nyilvántartást külső okleveles könyvvizsgálónak/kontrollernak kell ellenőriznie, aki igazolja, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és megfelelő jegyzetek vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valósak és helyesek. Mindazonáltal a fent említett rendelkezések csak a 2005. május 13-án vagy azt követően kiállított előzetes engedélyekre alkalmazandók. Az ezen időpont előtt kiállított valamennyi előzetes engedély esetén az engedélyek jogosultjainak a korábban alkalmazandó ellenőrzési rendelkezéseket kell követniük, azaz valóságúen és megfelelően nyilvántartásba kell venniük az importáruk engedélynek megfelelő fogyasztását és felhasználását, a 18. függelékben (a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezetében és 18. függelékében) megadott formátumban.
- (22) A felülvizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártó által igénybe vett alrendszer, azaz a tényleges export tekintetében az indiai kormány rögzítette mind az importtámogatás, mind pedig az exportkötelezettség mennyiségét és értékét, és azokat dokumentálta az engedélyen. Ezen túlmenően a behozatalkor és a kivitelkor a kapcsolódó ügyleteket a kormánytisztviselők kötelesek dokumentálni az engedélyen. Az e rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét az indiai kormány határozza meg egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján. Az egységes ráfordítási-kibocsátási normák a legtöbb termék esetében léteznek, beleértve az érintett terméket is, és ezeket a 2004–2009-es eljárási kézikönyv II. kötetében tették közzé.
- (23) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és azokat a származó exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként 6 hónapra).
- (24) A felülvizsgálat megállapította, hogy a felülvizsgálati időszakban az alapanyagok behozatalára felhasznált előzetes engedélyeket 2005. május 13-a előtt adták ki. Következésképpen az indiai hatóságok által a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetében meghatá-

rozott új ellenőrzési követelményeket – a fenti (21) preambulumbekelésnek megfelelően – a gyakorlatban még nem próbálták ki. A vállalat nem tudta továbbá bemutatni, hogy a szükséges tényleges felhasználást és a készleteket a 2005. május 13-a előtt kibocsátott előzetes engedélyekre vonatkozó, a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezete és 18. függeléke által előírt formátumban tartották nyilván. Erre a helyzetre figyelemmel megállapítást nyert, hogy a vizsgált exportőr nem tudta bizonyítani, hogy a vonatkozó EXIM-rendeleteket a kérdéses időpontban betartotta.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatalt követően

- (25) Az előzetes meghatalmazási rendszert a felülvizsgálati időszak során igénybe vevő együttműködő exportőr azt állította, hogy a felhasznált előzetes engedélyeket önként nyújtotta be, jöllehet azokat 2005. május 13-a előtt bocsátották ki hiteles könyvvizsgáló által végzett ellenőrzés céljából az eljárási kézikönyv 1 04-09 követelményeinek megfelelően, és mindez azt igazolja, hogy az eljárási kézikönyv új követelményeivel összhangban lévő, megfelelő ellenőrző rendszer áll rendelkezésre.
- (26) A Bizottság szolgálatai által a vállalat telephelyén végzett ellenőrzés során az eljárási kézikönyv 23. függelékének formájában valóban benyújtottak hiteles könyvvizsgáló által aláírt, 2008. február 1-jén keltezett igazolást. Mivel azonban az előzetes engedélyk 2004-ből származtak, és az eljárási kézikönyv új szabályai nem vonatkoznak rájuk, az a következtetés vonható le, hogy az eljárás önkéntes volt a vállalat részéről, és nem igazolja, hogy az indiai kormány valóban tényleges ellenőrzési rendszert hozott volna létre. Ezenkívül a dokumentum nem igazolta, hogy a hiteles könyvvizsgáló által kiszámított vámengedési többletet valóban visszafizették volna a kormánynak.

e) Következtetés

- (27) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely a vizsgált exportőröket előnyben részesítette.
- (28) Ezen túlmenően a fizikai exportra vonatkozó AAS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak kedvezményekhez.
- (29) Az ebben az esetben tárgyalt alrendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletben (a vámvisszatérítés meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az indiai

kormány nem alkalmazott hatékony ellenőrzési rendszert vagy eljárást annak igazolására, hogy felhasználtak-e alapanyagokat az exportált termék előállításához, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja és a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az egységes ráfordítási-kibocsátási normák önmagukban nem tekinthetők a tényleges felhasználás ellenőrzési rendszerének, mivel az indiai kormány számára nem teszik lehetővé annak kellő pontossággal történő ellenőrzését, hogy milyen mennyiségű alapanyagot használtak fel az exportált termék előállításához. Ezen túlmenően a megfelelően vezetett tényleges felhasználási nyilvántartáson alapuló hatékony ellenőrzést az indiai kormány a felülvizsgálati időszakban nem folytatta le. Ezenkívül az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja).

(30) Ez az alrendszer ezért kiegyenlíthető.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(31) Megengedett vám-visszatérítési rendszerek, illetve helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek hiányában a kiegyenlíthető kedvezmény a szokásosan az alapanyagok behozatalakor fizetendő behozatali vámok teljes összegének elengedése. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott” vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint I. mellékletének i) pontja értelmében csak a túlzott vámelengedés egyenlíthető ki, feltéve, hogy az alaprendelet II. és III. mellékletében foglalt feltételek teljesülnek. Ezek a feltételek azonban ebben az esetben nem teljesültek. Tehát a megfelelő nyomon követési eljárás hiányának megállapítása esetén a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt nem kell alkalmazni, és inkább a ki nem fizetett vámok (a kiesett bevétel) mennyiségének kiegyenlítésével kapcsolatos szokásos szabályt kell alkalmazni, nem pedig szándékos túlzott vámelengedést. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak megfelelően nem a vizsgálatot folytató hatóságra hárul a szóban forgó túlzott elengedés kiszámítása. Épp ellenkezőleg, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint csak kellő bizonyítékot kell megállapítani valamely állítólagos ellenőrzési rendszer megfelelőségének cáfolására.

(32) Az AAS-t igénybe vevő exportőr támogatásának összegét a felülvizsgálati időszak során az érintett termékre alkalmazott alrendszer keretében importált anyagokra kivetett, kiesett behozatali vámok (alapvám és különleges kiegészítő váms) alapján számították ki (számláló). Az alpren-

delet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban, a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjak indokolt kérésre levonásra kerültek a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget az érintett termék felülvizsgálati időszak alatti exportforgalmához megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(33) A felülvizsgálati időszak során az érintett együttműködő gyártó esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,3 %.

2. Vámjogosultsági Betétkönyvi Rendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

a) J o g a l a p

(34) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 4.3. bekezdése és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4. fejezete tartalmazza.

b) J o g o s u l t s á g

(35) E rendszer igénybevételére minden gyártó exportőr és kereskedő exportőr jogosult.

c) A DEPBS gyakorlati végrehajtása

(36) A jogosult exportőr kérelmezhet DEPBS-hiteleket, amelyeket az e rendszer alapján exportált termékek értékének százalékában határoznak meg. Az indiai hatóságok ilyen DEPBS-mértékeket állapítottak meg a legtöbb termékre vonatkozóan, beleértve az érintett terméket is. Ezek meghatározása az egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján történik, számításba véve az exporttermékekben lévő alapanyagok vélelmezett importtartalmát és a vélelmezett import vámtérhét, tekintet nélkül arra, hogy a behozatali vámokat tényleges megfizették-e.

(37) Az e rendszer alapján járó kedvezményekre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az exporttranzakció időpontjában az exportőrnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságoknak, jelezve, hogy az export a DEPBS alapján történik. Az áruexport érdekében az indiai vámhatóság – a feladási eljárás során – exportfuvarszámlát állít ki. Ez a dokumentum többek között feltünteti az adott exporttranzakcióra nyújtandó DEPBS-hitel összegét. Ebben az időpontban az exportőr tudatában van annak, hogy milyen kedvezményben fog részesülni. Amint a vámhatóságok kiállították az exportfuvarszámlát, az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a DEPBS-hitel nyújtása felett. Az érvényes DEPBS-mérték az lesz, amit az exportnyilatkozat időpontjában alkalmaznak.

(38) A DEPBS-hitelek szabadon átruházhatók és a kiállításuk napjától számított 12 hónapig érvényesek. A továbbiakban a beruházási javak kivételével a korlátozás nélkül importálható termékek behozatala esetén fizetendő vám kifizetésére felhasználhatók. Az ilyen hitelek ellenében behozott áruk a belföldi piacon (forgalmi adó megfizetése mellett) értékesíthetők vagy másként felhasználhatók.

(39) A DEPBS-hitelek iránti kérelmeket elektronikusan kell benyújtani és azok korlátlan exporttranzakcióra vonatkozhatnak. A DEPBS-hitelekre ténylegesen nem határoztak meg szigorú határidőket. A DEPBS kezelésére használt elektronikai rendszer automatikusan nem zárja ki a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.47. fejezetében említett benyújtási határidőn túli exporttranzakciókat. Sőt, amint azt a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 9.3. fejezete világosan előírja, a benyújtási határidő lejártá után beérkezett kérelmek minden esetben külön díj (azaz a jogosultság 10 %-a) alkalmazása mellett figyelembe vehetők.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatalt követően

(40) Az egyik együttműködő exportőr azt állította, hogy a vállalat által szerzett DEPBS hitelek az érintett termék előállításánál használt anyagok importálására fordították, jóllehet a fentiekben megállapítottaknak megfelelően elvben azt más célokra is fordíthatták volna. Az említett exportőr az állította, hogy ennél fogva tényleges DEPBS felhasználásuk e tekintetben összhangban volt a rendes vámvisszatérítési rendszerrel, ezért, ha egyáltalán szükség van kiegyenlítésre, az csupán a vámelengetési többletre vonatkozhat. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja értelmében azonban a vámelengetési többletet csak akkor lehet kiegyenlíteni, ha az alaprendelet II. és III. mellékletében meghatározott feltételek teljesülnek. E feltételek, amint azt a (43) preambulumbekkezdés is ismerteti, ebben az esetben nem teljesültek. Ezért a ki nem fizetett vámok (bevételekről való lemondás) mennyiségének kiegyenlítésére, nem pedig a túlzott vámelengetés kiegyenlítésére vonatkozó szokásos szabály alkalmazandó.

e) A DEPBS-re vonatkozó következtetések

(41) A DEPBS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A DEPBS-hitel az indiai kormány pénzügyi hozzájárulását jelenti, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Emellett a DEPBS-hitel kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.

(42) Ezen túlmenően a DEPBS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és így az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.

(43) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény-rendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletben (a vámvisszatérítés meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi a vámmentesen importált árunak a gyártási folyamatban való tényleges felhasználására, és a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számítják ki. Ezenkívül nem működik rendszer vagy eljárás annak megerősítésére, hogy mely alapanyagokat használták fel az exporttermék gyártási folyamatában, vagy hogy sor került-e túlzott mértékű behozatali vám kifizetésére az alaprendelet I. mellékletének i) pontja, valamint a II. és III. melléklete szerint. Végül pedig az exportőrök attól függetlenül jogosultak a DEPBS által nyújtott előnyökre, hogy egyáltalán importálnak-e alapanyagot. Az előny megszerzéséhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen exportálja a termékeket, anélkül, hogy igazolnia kellene azt, hogy bármely alapanyag importból származik. Így még azok az exportőrök is jogosultak a DEPBS igénybevételére, akik minden alapanyagukat helyben szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árukat.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(44) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett által élvezett és a felülvizsgálati időszak alatt feltárt kedvezmény mértékének megfelelően állapították meg. Ebben a vonatkozásban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor az exporttranzakció e rendszer alapján valósult meg. Így az exporttranzakció pillanatában az indiai kormány kötelezően lemond a vámról, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatalóság kiadja az export-fuvarszámlát – amely többek között megjelöli az adott exporttranzakcióra nyújtandó DEPBS-hitel összegét –, az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a támogatás megadása felett, és nincs ilyen joga a támogatás összegének megállapítását illetően sem. Ezenfelül az együttműködő exportáló gyártók a DEPBS-hitelek az eredményelszámolás elve alapján az exporttranzakció szakaszában befolyt bevételként könyvelték el.

(45) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre a hitelekkel levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

- (46) A felülvizsgálati időszak során az érintett együttműködő exportáló gyártók esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 6,2 % és 5,7 %.
3. Beruházási javak exportösztönzési rendszere (*Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS*)
- a) J o g a l a p
- (47) A rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 5. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 5. fejezete tartalmazza.
- b) J o g o s u l t s á g
- (48) E rendszerre a támogató gyártókhöz „kötött” gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak.
- c) G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s
- (49) Exportkötelezettség vállalásával a vállalat csökkentett vámtétellel importálhat (új és 2003 áprilisa óta legfeljebb 10 éves használt) beruházási javakat. E célból az indiai kormány – kérelemre és díjfizetés ellenében – EPCGS-engedélyt állít ki. 2000. március 31-ig ténylegesen (egy 10 %-os pótdíjat tartalmazó) 11 %-os vámtételt, a nagy értékű behozatalok esetében pedig nulla százalékos vámtételt kellett alkalmazni. 2000 áprilisa óta a rendszer 5 %-os vámtételcsökkentést biztosít a rendszer keretében importált beruházási javak mindegyikére. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat meghatározott idő alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni.
- (50) A beruházási javak exportösztönzési rendszere szerinti engedély jogosultja a beruházási javakat belföldi forrásból is beszerezheti. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi gyártója igénybe veheti az ilyen beruházási javak gyártásához szükséges alkatrészek vámmentes behozatalára nyújtott kedvezményt. Másik megoldásként a belföldi gyártó a beruházási javak exportösztönzési rendszere szerinti engedély jogosultja számára szállított beruházási javak tekintetében tarthat igényt kváziexportból származó kedvezményre.
- d) A b e r u h á z á s i j a v a k e x p o r t ö s z t ö n z é s i r e n d s z e r é v e l k a p c s o l a t b a n l e v o n t k ö v e t k e z t e t é s e k
- (51) A beruházási javak exportösztönzési rendszere az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. Az indiai kormány részéről a vámcsoökkentés pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel ez az engedmény csökkenti az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsoökkentés kedvezményt juttat az exportőröknek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja likviditásukat.
- (52) A beruházási javak exportösztönzési rendszere jogilag az exportteljesítmény függvénye, mivel exportkötelezettség vállalása nélkül ilyen engedélyek nem szerezhetők. A rendszer ennél fogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak minősül.
- (53) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény-rendszernek. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének i) pontja meghatározza, mivel azokat nem használják el az exportált termékek előállítása során.
- e) A t á m o g a t á s ö s s z e g é n e k k i s z á m í t á s a
- (54) Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a támogatás összegét az importált beruházási javak után meg nem fizetett vám összege alapján számították ki oly módon, hogy az összeget egy olyan időszakra osztották fel arányosan, amely megfelel az ilyen beruházási javakra alkalmazott szokásos értékcsökkenési időszaknak. Az elfogadott gyakorlattal összhangban a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, így kiszámított összeget az adott időszaki kamat hozzáadásával kiigazították, hogy idővel tükrözze a kedvezmény teljes értékét. Erre a célra a felülvizsgálati időszak alatt Indiában érvényes hosszú távú kereskedelmi kamatláb megfelelőnek tűnt. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomhoz megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (55) A felülvizsgálati időszak során az érintett együttműködő gyártók esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,7 % és 0,3 %.
- f) É s z r e v é t e l e k a n y i l v á n o s s á g r a h o z a t a l t k ö v e t ő e n
- (56) Az egyik együttműködő exportőr hibára mutatott rá a beruházási javak exportösztönzési rendszerével kapcsolatos előnyök kiszámításához eredetileg használt módszerben, különösen az alkalmazott kamatláb összege terén. A mindkét együttműködő exportőrt érintő hibát kijavították.
4. J ö v e d e l e m a d ó - m e n t e s s é g i r e n d s z e r (*Income Tax Exemption Scheme, ITES*)
- A jövedelemadóról szóló 1961. évi törvény (a továbbiakban: jövedelemadó-törvény) 80. HHC szakasza.
- (57) E rendszer keretében az exportőrök az exportértékesítésből származó nyereség után fizetendő jövedelemadó alóli részleges mentességben részesülhetnek. E mentesség jogalapját a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza állapította meg.

(58) Ezt a rendelkezést a 2005–2006-os értékelési évtől (azaz a 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évtől) eltörölték, és így a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza 2004. március 31. után semmilyen kedvezményt nem biztosít. Az együttműködő exportáló gyártók a felülvizsgálati időszak során e rendszer keretében semmilyen kedvezményben nem részesült. Következésképpen, mivel a rendszert visszavonták, nem kell azt kiegyenlíteni a rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

A jövedelemadó-törvény 80. IA szakasza

a) J o g a l a p

(59) A rendszer a jövedelemadó-törvény 80. IA. szakaszán alapul. Ez a rendelkezés a 2001. évi költségvetési törvényből került a jövedelemadó-törvénybe.

b) J o g o s u l t s á g

(60) A jövedelemadó-törvény 80. I. A. szakasza az India különböző részein infrastrukturális létesítményeket telepítő vállalatokra, köztük az energiatermelő és -szolgáltató vállalatokra vonatkozik.

c) G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s

(61) A jövedelemadó-törvény 80. I. A. szakasza rendelkezéseinek megfelelően az energiatermelő tevékenységekből származó nyereség a termelőegység első tizenöt éves működése alatt tíz egymást követő éven át mentes a nyereségadó alól. A kérdéses egységnek újnak kell lennie és tevékenységét 2003. április 1-je és 2010. március 31-e között kell megkezdenie.

(62) A jövedelemadó-levonás kiszámítása a vállalat éves adó-visszatérítésének részét képezi, amelyet a vállalat eredménykimutatásával és más pénzügyi kimutatásával együtt ellenőriznek. Meg kell felelnie a jövedelemadó-törvény szabályainak, azaz a termelt villamos energia számviteli értékelésének tükröznie kell annak piaci értékét. A jövedelemadóért felelős hatóságok feladata annak ellenőrzése, hogy a jövedelemadó-levonás kiszámítása megfelel-e a jövedelemadó-törvény szabályainak, valamint feladata a vállalat auditált számláinak ellenőrzése. A vizsgálat kimutatta, hogy a hatóságok a gyakorlatban ellenőrizték a számításokat és indokolt esetben kiigazították azokat.

(63) Igazolást nyert továbbá, hogy mindkét exportáló gyártó grafittermelő-egységük részeként saját felhasználású erőművet létesített. A jövedelemadó-törvény rendelkezéseinek megfelelően tehát kérték a vonatkozó jövedelemadó-levonást.

d) A jövedelemadó-törvény 80. I. A. szakasza szerinti jövedelemadó-mentességi rendszerrel kapcsolatban levont következtetések

(64) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és

2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely a vizsgált exportőröket előnyben részesítette.

(65) A vizsgálat kimutatta azonban, hogy a jövedelemadó-törvény 80. I. A. szakasza szerinti, a jövedelemadó-mentességi rendszerhez való hozzáférés az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében nem korlátozódik bizonyos vállalatokra. Úgy tűnik, hogy ez a rendszer objektív kritériumok alapján minden vállalat számára rendelkezésre áll. Ebben az esetben más bizonyítékot sem sikerült találni a rendszer egyedi jellegére.

(66) Ezenfelül az érintett terméken kívüli más termékhez (villamos energia) kötődik és a rendszer alapján keletkező előnyök egy olyan tevékenység alapján jelentkeznek, amely nem az érintett termék értékesítésének eredménye. Ilyen körülmények között a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érintett exportőrök által e rendszer alapján élvezett előnyöket nem kell kiegyenlíteni.

5. A villamos energiát terhelő adó alóli mentesség (Electricity Duty Exemption, EDE)

(67) A 2004-es ipartámogatási politika alapján Madhya Pradesh állam villamos energiát terhelő adó alóli mentességet nyújt azoknak az iparvállalatoknak, amelyek saját felhasználású villamosenergia-termelésbe fektetnek be.

a) J o g a l a p

(68) A Madhya Pradesh állam kormánya által alkalmazott, a villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszer leírását a villamos energiát terhelő adóról szóló 1949. évi törvény 3. B. szakasza tartalmazza.

b) J o g o s u l t s á g

(69) A Madhya Pradesh állam kormányának joghatósága alá tartozó területeken található iparvállalatok, amelyek új, saját felhasználású erőművekbe fektetnek be.

c) G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s

(70) Madhya Pradesh állam kormánya 2004. szeptember 29-i bejelentésének megfelelően a 10 kW kapacitást meghaladó, saját felhasználású erőművekbe befektető vállalatok vagy személyek a Madhya Pradesh-i elektromos felügyelőségtől a villamos energiát terhelő adó alóli mentességi igazolást kaphatnak. A mentességet csak a saját felhasználásra előállított villamos energiára nyújtják, és csak abban az esetben, ha az új, saját felhasználású erőmű nem egy régebbi erőmű kiváltása. A mentességet ötéves időtartamra nyújtják.

(71) Madhya Pradesh állam kormánya 2005. április 5-i bejelentésével az ebben a vizsgálatban együttműködő exportáló gyártó által létrehozott új erőmű tíz évre szóló, a villamos energiát terhelő adó alóli mentességet kapott.

d) Észrevételek a nyilvánosságra hozatalt követően

(72) Az az együttműködő exportőr, amely a villamos energiát terhelő adó alóli mentességben részesült, azt állította, hogy az EDE-rendszer nem specifikus és megkülönböztetés nélkül alkalmazták valamennyi támogatható vállalat esetében. Az említett exportőr szerint Madhya Pradesh állam kormánya felülvizsgálta az eredeti szakpolitikai elképzelést, mely szerint a mentesség öt évre szólt volna, és azt tízéves időtartamra változtatta. Erről a változásról azonban sem az együttműködő exportőr, sem az indiai kormány nem nyújtott be közzétett értesítést.

e) A villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszerrel kapcsolatban levont következtetések

(73) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül. Madhya Pradesh állam kormánya részéről a rendszer pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel ez az ösztönzés csökkenti az állam egyébként esedékes bevételeit. Ezenfelül a kedvezményezett vállalat előnyben részesül.

(74) Bár Madhya Pradesh állam kormányának 2004. évi ipar-támogatási politikája és 2004. szeptember 29-i bejelentése ötéves átmeneti időszakot irányoz elő, a kérdéses exportáló gyártó tízéves mentességet kapott. Ezért úgy tűnik, hogy ezt az ösztönzést nem törvényben, jogszabályban vagy egyéb hivatalos okmányban világosan

meghatározott kritériumoknak és feltételeknek megfelelően nyújtották.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(75) Az exportáló gyártónál jelentkező előnyt a felülvizsgálati időszak alatt a villamos energiát terhelő, szokásosan megfizetendő, de az e rendszer alapján meg nem fizetett adó összege alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a támogatási összeget (a számlálót) kivetítették a felülvizsgálati időszak alatti teljes forgalomra (mint nevezőre), mivel a támogatás valamennyi értékesítéshez, a hazai és az exportértékesítéshez is kapcsolódik és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(76) Így 0,7 %-os támogatási különbözetet állapítottak meg egy vállalatra vonatkozóan, amely a villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszer alapján kedvezményt kapott.

III. A kiegyenlíthető támogatások összege

(77) Emlékeztetni kell arra, hogy az 1628/2004/EK rendeletben a kiegyenlíthető szubvenciók értékarányosan kifejezett összege tekintetében az ebben a részleges időközi felülvizsgálatban együttműködő két exportáló gyártó esetében 15,7 %-ot, illetve 7 %-ot állapítottak meg.

(78) Az ezen részleges időközi felülvizsgálat során az értékarányosan kifejezett, megállapított kiegyenlítő támogatások az alábbiakban felsoroltak:

Vállalat	ALS	DEPB	EPCG	EDE	Összesen
Graphite India Ltd.	nulla	6,2 %	0,1 %	nulla	6,3 %
HEG Ltd.	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV. Kiegyenlítő intézkedések

(79) A szubvencióellenes alaprendelet 19. cikkének rendelkezéseivel és a részleges időközi felülvizsgálatnak az eljárás megindításáról szóló értesítés 3. pontjában megállapított indokaival összhangban megállapítást nyert, hogy az együttműködő gyártók tekintetében a támogatási szint megváltozott, ezért az 1628/2004/EK rendelet által meghatározott kiegyenlítő vám mértékét ennek megfelelően módosítani kell.

(80) A felülvizsgálat szerinti kiegyenlítő vám a párhuzamosan folyó szubvencióellenes és dömpingellenes vizsgálat (a továbbiakban: az eredeti vizsgálatok) eredménye. Az alaprendelet 24. cikke (1) bekezdésének és az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően az 1629/2004/EK rendelettel bevezetett dömpingellenes vámokat oly mértékben igazították ki, hogy a támogatási összegek és a dömpingkülönbségek ugyanabból a helyzetből erednek.

(81) Az ebben a felülvizsgálati eljárásban megvizsgált és kiegyenlíthető támogatási rendszerek, a villamos energiát terhelő adó alóli mentességi rendszer kivételével az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében exporttámogatásnak minősülnek.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

- (82) Ezért a jelen felülvizsgálat során megállapított, az exporttámogatásokat érintő új támogatási szinteknek megfelelően ki kell igazítani a dömpingellenes vámokat. Ezenfelül az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a kiegyenlítő vámok szintje nem lehet magasabb a kár megszüntetéséhez szükséges különbözethet. Tekintettel arra, hogy az eredeti vizsgálatban az együttműködés mértéke magas volt (100 %), a fennmaradó támogatási különbözetet a Bizottság a legmagasabb egyedi különbözettel rendelkező vállalat szintjével azonos szinten állapította meg.
- (83) Ennek megfelelően a kiegyenlítő és a dömpingellenes vámokat a következőknek megfelelően kell kiigazítani:

Vállalat	Támogatási különbözet	Dömpingkülönbözet	A kár megszüntetéséhez szükséges különbözet	Kiegyenlítő vám	Dömpingellenes vám
Graphite India Ltd.	6,3 %	31,1 %	15,7 %	6,3 %	9,4 %
HEG Ltd.	7,2 %	24,4 %	7,0 %	7,0 %	0 %
Minden más vállalat	7,2 %	31,1 %	15,7 %	7,2 %	8,5 %

- (84) Az egyik együttműködő exportőr azt állította, hogy mivel a jelenlegi részleges időközi felülvizsgálat a szubvencionálás szintjére korlátozódik, a dömpingellenes vámokat nem kell megváltoztatni.

- (85) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az e felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben a következő szerepelt: „azon vállalatok esetében, amelyekre dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések egyaránt vonatkoznak, a kiegyenlítő intézkedés módosítása esetén a dömpingellenes intézkedést annak megfelelően ki kell igazítani”. A dömpingellenes vámok terén bekövetkezett változást nem a dömping szintjére vonatkozó valamely új megállapítás eredményezi, hanem automatikusan következik abból, hogy az eredeti dömpingkülönbözet a megállapított exportszubszenció szintjének tükrözése érdekében ki lett igazítva, illetve ez utóbbit felülvizsgálták.

- (86) Az e rendeletben meghatározott vállalati egyedi kiegyenlítő vámtételek a részleges időközi felülvizsgálat során feltárt helyzetet tükrözik. Így kizárólag az említett vállalatok által előállított érintett termék behozatalára alkalmazhatóak. Semmilyen más, a rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem nevezett vállalat – ideértve a kifejezetten említett vállalatokkal kapcsolatban álló jogi személyeket is – által gyártott termék behozatala nem részesülhet e vámtételek kedvezményeiből, és azokra a „minden más vállalatra” érvényes vámtételt kell kivetni.

- (87) Az ezekre a vállalatokra kivetett egyedi kiegyenlítő vámok alkalmazására vonatkozó kérelmeket (például az érintett vállalat nevének megváltozását, illetve új termelési vagy értékesítési egységek létrehozását követően) haladéktalanul be kell nyújtani a Bizottsághoz ⁽¹⁾, a kérelemnek

pedig tartalmaznia kell minden lényeges információt, különösen a vállalat termelési, belföldi és exportértékesítési tevékenységeinek például az említett névváltoztatással vagy az új termelési- vagy értékesítési egységek létrehozásával kapcsolatos módosítását. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy indokolt esetben, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, megfelelően módosítsa a rendeletet az egyedi vámok alkalmazásában részesülő vállalatok listájának frissítésével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1628/2004/EK rendelet 1. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A következőkben felsorolt társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, a vám kivetését megelőző árára alkalmazandó végleges kiegyenlítő vám mértéke a következő:

Vállalat	Végleges vám	Kiegészítő TARIC-kód
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0 %	A531
Minden más vállalat	7,2 %	A999”

⁽¹⁾ Európai Bizottság – Kereskedelmi Főigazgatóság – H Igazgatóság – N-105 4/92 – 1049 Brüsszel, Belgium.

2. cikk

Az 1629/2004/EK rendelet 1. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A következőkben felsorolt társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, a vám kivetését megelőző árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke a következő:

Vállalat	Végleges vám	Kiegészítő TARIC-kód
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Minden más vállalat	8,5 %	A999”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. BARNIER